

המשך ח' הראיה

ברית הספר הריאלי העברי בחיפה
"ברית בירם"

ג' הן סטירינבק, קדמת עדן, ספר שלישי, פרק 24 סעיף 2 (קטעים).

"הゾכר אתה אortho רום בו קראת באזנינו את שפה עשר הפסוקים מפרק ד' טל בראשית ואננו התוכחנו עליהם?"

"בן זוכר אני זה היה לפני זמן רב."

"קרוב לעשר שנים", אמר לרי. "ובכן הדבריט הטביעו בי רושם عمוק, ואני החלהתי להתחמק בהם, מלה במלחה, וככל שהרביתי להרהר בספור, בן העמיקה משפטו עירני. אז השורתי את התרגומים טבידינו, וראיתי שחן קרוביים למדרי זה לזה. רק פסקה אחת הטרידה אותה. כאשר ה' שואל את קין למה נפל פניו, הוא אומר לו: "חלא אם תיטיב שתם ואם לא תיטיב, לפתח חטאך רובץ ואליך תסוקתו וככאן אומר נסוח המלך ג'ירמס: *and thou shalt rule over him* רתגבר על החטא זה תרגום חדם לגמרי. והוא נבדל מן הנוטה האמריקני *הסתנדרט*. בימים חם היה זה תרגום חדם לגמרי. והוא נבדל מן הנוטה הקודם בפסקה זו. הוא אומר: Do thou rule over him זאת ארנה הבטחה; זה צו. ואני החלהתי מהרר בכך. שאלתי את עצמי באיזו מלחה מקורית הסתמכה מחבר המקורי, טපסרי היה לתרגם באופנים שונים אלה". ..... וזה הזחב טעהلينו בחזיבתנו: יבול אתה למסול בו".....

סמואל אמר: "זה ספר פנטסטר. ואני ניסתי להבין כל דבריו, ואולי החסרתי מ scho. מדוע מה זו כה חסוכה בעיניך?"
ידו של לי רעדה בטענה טמא את הספרים העדרניים. הוא הרים את טפלו בלביהם. "האיך מבין?" צעק. "הנותה האמריקני *הסתנדרט* מזווע על חבריות למחרת בחטא.... התרגום נסוח המלך ג'ירמס מבטיח שבני אדם יתגברו ללא ספק על הזונות. ואולם המלה העברית "תassel" - יכול, או עלול אתה למסול - הרי היא מסאיירה את חבריה בידי האדם. ויתבען טהורא המלה החסוכה בירור בעוזם. היא אומרת הדרלת שטרחה בפני האדם. שחייב תלוי באדם עצמו. מבין?... אם אתה גורם סיכון לאדם למסול בחטא, הרי זה מסנה את הכל. הרי זה מגדלי את פטור קומתו של האדם וונוטן לו מעמד כאחד האלים, כי בחולשתו ובזווהמתו, ואפלו ברצח אחריו עוד ייכי בידו חבריה הגדולה. הוא יוכל לבחור בדרך ולהאבך ולנצח". קולו של לי היה קול ענור גבורה.

אדם אמר: "המאין אתה באל, לי?"
"בן, אני מאמין. בן אני מאמין, קל מאד, מתוך עצמות או מתוך חולסה, לחירות את הקולד-బלקים ולומדים: וכי מה יכולתי לעשות? הן נקבע הדרך מימי קדם קדמתה! אך שער נא בנفسך מה גדולה חבריה! הרי היא מותר האם מן הבהמה... זה קניון טאו אהה יכול לאבדו. זה מסמיט את הקלה מתחה לחולסה ופחדנות ועצלנות... אני מרגים שבן אדם הוא יזכור חסוב מאד - אולי חשוב מכך כבב...
... נולדה בי אהבה חזקה לאותו מכם רז'זר מזחיר - נפש האדם. דבר רצח ומירוחד במננו הוא יקום - הוא מותקף חמץ ואינו מוסמד לעולט - כי זכרייה בידי האדם".